

KLEINE INVASIE VAN STRANDLEEUWERIKEN IN DE KEMPEN

In de vorige Blauwe Klauwier berichtte ik al over de waarneming op 11 november 1990 van 3 Strandleeuweriken op een akkercomplex bij Wintelre door Chris en ondergetekende. Deze voor de Kempen vrij uitzonderlijke waarneming wees al op een mogelijke invasie van deze soort, maar één waarneming zegt dan natuurlijk nog niks.

In de daarop volgende tijd werd de aandacht tijdelijk afgeleid door de Kruisbekken. Pas half januari ben ik weer aan de gang gegaan met het afstruinen van akkers en weilanden. Dit leverde direkt de nodige Strandleeuweriken op: iedere iets grotere groep Veldleeuweriken bevatte wel enkele Strandleeuweriken.

Tot nu toe deed ik de volgende waarnemingen:

- 13 januari 1991: 2 exx. gehoord in een groep van 30 Veldleeuweriken, akkercomplex bij Paddevenweg, Veldhoven.
- 20 januari 1991: 2 à 3 exx. gehoord in groep Veldleeuweriken, Ontginningsweg/Westelbeerse Dijk, akkercomplex onder Landschotse Heide.
- 20 januari 1991: minstens 2 exx. gehoord, in grote groep Veldleeuweriken, akkercomplex ten noorden van het Goorven ("Elschotshoek").
- 11 februari 1991: ±10 exx. in groep van zo'n 150 Veldleeuweriken, Wintelreven (ten zuiden van de Oirschotse Heide).

Pierre van de Wielen zag op de "Elschotshoek" op 2 februari 1 ex. in een klein groepje Veldleeuweriken.

De gegeven aantallen zijn minimum-aantallen, want ze zijn gebaseerd op het aantal roepende exemplaren. In werkelijkheid kunnen er natuurlijk meer (niet-roepende) Strandleeuweriken in een groep Veldleeuweriken zitten.

Het bleek niet mee te vallen om de Strandleeuweriken met de verreijker uit de groep te halen. Dit komt voornamelijk door de vrij slechte waarnemingsomstandigheden op zo'n akker: een laag winterzonnetje en het feit dat de leeuweriken vaak op grote afstand rond blijven vliegen. Daarbij vliegen ze constant chaotisch door elkaar zodat het moeilijk is om één bepaald individu te volgen. Het silhouet verschilt niet echt duidelijk, zeker niet op grotere afstand. Het gemakkelijkste vluchtkenmerk, het ontbreken van een witte vleugelachterrand, is het duidelijkste te zien als ze landen. Dat doen ze meestal pas op enige afstand. Kortom, het blijft vaak bij het horen van de contactroepjes (een hoog, ijl tsiee-ip, meer pieperdan leeuwerikachtig) en soms van een voorzichtige poging tot zang.

Het zal duidelijk zijn dat er deze winter sprake is geweest van een (kleine) invasie van Strandleeuweriken in de Kempen. Door tijdgebrek heb ik

niet meer waarnemingen kunnen doen, maar iedere groep Veldleeuweriken leverde tot nu toe nog enige Strandleeuweriken op! Toch zijn mij, behalve mijn eigen waarnemingen en die ene van Pierre, nog geen andere waarnemingen bekend. Ik ben daarom wel zeer benieuwd of er op andere plaatsen (misschien

zelfs in andere provincies?) ook sprake is geweest van een invasie van Strandleeuweriken en om hoeveel exemplaren het nu precies gaat. Teneinde een antwoord te krijgen op deze vragen zie ik jullie reacties graag tegemoet.

BRAM AARTS (040-531645)

